

Abban az időben így szólt Jézus: „Bizony, bizony, mondom nektek: Aki nem a kapun megy be a juhok aklába, hanem máshol, az tolvaj és rabló. Aki viszont az ajtón megy be, az a juhok pásztora. Az ő ajtót nyit neki, a juhok pedig hallgatnak szavára. Nevükön szólítja juhait, és kivezeti őket. Miután mind kivezette, előttük halad, és a juhok követik, mert ismerik a hangját. Az idegent nem követik, sőt elfutnak tőle, mert az idegen hangját nem ismerik.”

Jézus ezt a hasonlatot mondta nekik, de ők nem értették meg, hogy miről beszél. Jézus ezért így folytatta: „Bizony, bizony, mondom nektek: Én vagyok az ajtó a juhok számára. Akik előttem jöttek, azok tolvajok és rablók. Nem is hallgattak rájuk a juhok. Én vagyok az ajtó: aki rajtam keresztül megy be, az üdvözülni, ki- és bejár, s legelőre talál. A tolvaj csak azért jön, hogy lopjon, öljön és pusztítson. Én azért jöttem, hogy életük legyen, és bőségben legyen.”

Jézus tanításának egyik jellegzetessége, hogy példabeszédeket használ, hasonlatokkal világítja meg mondanivalóját. A tapasztalat szerint hallgatósága így könnyebben megérti üzenetét. Különösen szükség van e képes beszédre, amikor önmagáról, származásáról és küldetéséről beszél. Hogyan tudja megértetni a néppel, hogy ő Isten, bár emberi valóságában látják őt? Hogyan tudja elfogadtatni, hogy a mennyei Atya küldötte? Hogyan tudja meggyőzni őket, hogy ő valóban Isten Fia?

A mai evangéliumi részletben néhány hasonlatot foglal össze János evangélista, aki egyben azzal indokolja Jézus hasonlatokban gazdag beszédmódját, hogy az emberek különben nem értették volna meg őt. A beszédben a kapun bemenő pásztorról és a nyájhoz más módon közeledő tolvajról van szó, illetve arról, hogy a juhok csak a pásztor hangját követik, az idegentől elfutnak. Jézus azt állítja magáról, hogy ő a jó pásztor, őt érdemes követni. Saját tanítását ilyen módon megkülönbözteti az írástudók tanításától, jelezvén, hogy ez utóbbiakat nem érdemes követni.

Jézus hangját akkor ismerem, ha rendszeresen hallgatom őt, olvasom tanítását. Hangját akkor követem, ha megtartom tanítását és a tőle megismert igazság szerint élek. Van-e bennem hit, hogy őrá bízom életemet?

Faragó Ferenc, Budapest